

Publicerad 2007-11-02 00:23 av brungrönaögon

känner en främling

konstiga du

du är som jag

jag känner dig

vi har knappt träffats men

jag kan dig utan och innan

som en präst kan sin bibel

dina ögon sa mig allt

ditt skratt visade mig kärlek

ditt allvar skar mig i bröstet

Allt var där

och någonting mer...

någonting jag saknade men som du hade

kanske var det hopp

hoppet jag kände när

du tog din hand i min

och ledde mig hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren brungrönaögon med Poeter.se id #19736 innehar upphovsrätten